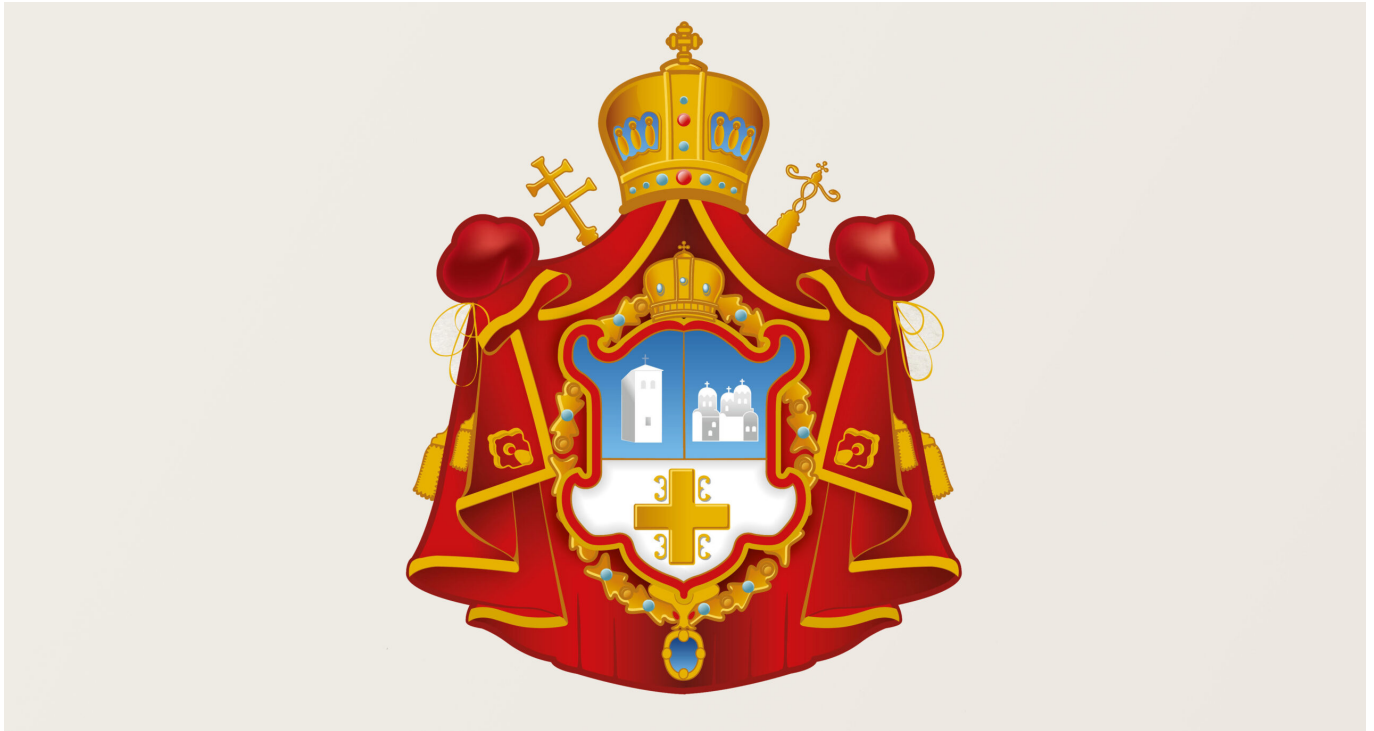

Саопштење Светог Архијерејског Синода поводом ревизионистичке кампање о броју жртава концентрационог логора смрти Јасеновац

Саопштење Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве поводом ревизионистичке кампање о броју жртава концентрационог логора смрти Јасеновац

Свети Архијерејски Синод са жаљењем и индигнацијом прати медијску кампању коју је, рециклирајући једну стару – иначе потпуно нетачну и крајње штетну – изјаву о броју српских жртава у геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима на територији НДХ, покренуо извесни сарајевски портал, а оберучке прихватило на десетине гласилâ, пре свега у Хрватској, у такозваној Федерацији Босне и Херцеговине, у оним круговима Црне Горе који функционишу као Антисрбија, као и незаобилазна београдска CNN affiliate група са трабантима, дакле tutti quanti. Сви ти медији и њихови саговорници тријумфално објављују наслове типа „Мит о 700.000 Срба убијених у Јасеновцу руши управо Српска Православна Црква“.

Њихов тријумф је, међутим, самоопсена, због тога што Српска Православна

Црква, у потпуности и без остатка, као ненаучну, противну историјској истини, одбацује изјаву која је својевремено покренула данас актуелну медијску кампању, али и све друге сличне изјаве које, ма од кога потицале, релативизују геноцид извршен у НДХ. Историјску истину да је над српским православним народом у НДХ, као и над нашом браћом Јеврејима и Циганима, почињен геноцид, не може порећи никаква лаж, ма ко је изговарао натежући се силогизмима и клеветајући сопствени народ и његове државе, Србију и Републику Српску. Историјска истина о геноциду у НДХ годинама после рата није довођена у питање јер је о њој сведочио остатак закланог народа, а уз преживеле сведоке никоме није падало на памет да демантује не „српске пропагандистичке“ већ аутентичне нацистичке, односно немачке и усташке, као и послератне хрватске изворе и низ других докумената и експертских анализа.

У овом контексту се мора истаћи да је Свети Архијерејски Синод, чим је Преосвећени Епископ славонски Јован пре више година изнео своју приватну – по нама произвољну, историјски неутемељену – процену о броју јасеновачких жртава, Свети Архијерејски Синод му је званично, својом одлуком, одузео право да се у јавности оглашава по том питању, знајући унапред да ће сви дежурни нападачи на Српску Православну Цркву и на српски народ, како они из такозваног региона тако и они из саме Србије, извршити замену теза и усамљено лично мишљење приказивати као став саме наше Цркве. Тако смо дошли до парадоксалне ситуације да они, класични лицемери, привидно осуђују став који и сами деле – или га, штавише, заступају у још радикалнијем облику – и „бране“ традиционални став врских представника историјске науке, код нас и у свету. Њима су се нехотице, несмотрено и неразборито, прикључили поједини угледни српски интелектуалци и дали себи право да држе моралистичке лекције и изричу пресуде Патријарху српском, Синоду и Сабору Српске Православне Цркве, све у име светосавског патриотизма, који иначе обично не разумеју у црквено-православном већ у секуларно-политичком кључу. Посебно је жалостан пример једног угледног и заиста заслужног академика који није осетио потребу да се јавно осврне на поновљене изјаве претходног председника САНУ да су Косово и Метохија изгубљена ствар и да од њих треба дићи руке, али се зато ревносно бави темом броја јасеновачких жртава, што је у реду, али уз инсинуацију да Српска Црква институционално стоји иза инкриминисане изјаве једног од њених епископа, што није у реду.

Овде треба, поштења ради, додати да се поменути епископ свих ових година дословно држао синодске одлуке док не треба трошити речи о „поштењу“

сарајевског портала који је релативно давну изјаву приказао као дату у наше дане. Наша Црква је вековна будна чуварка аутентичног историјског народног памћења, особито пак вечног спомена светих мученика, исповедника и страдалника „за крст часни и слободу златну“. Уз то, она је по правилу прва и највећа жртва сваког прогона и погрома. Зато је, сматрамо, у најмању руку неумесно њу прозивати или од ње тражити да се правда пред самопостављеним цензурама, трибуналима и инквизицијама, медијским и иним. Откако постоји, није издала себе, није издала Христа и Његово Јеванђеље, а уверени смо да неће ни убудуће.

Став је Светог Архијерејског Синода да се утврђивањем историјских чињеница бави историјска наука, заједно са другим потребним научним дисциплинама, а да свештеници треба да се моле Господу за све невинне жртве, српске и несрпске, да се моле да се систематско вишегодишње масовно убијање невиних људи, мушкараца, жена и деце, више никад и нигде не понови, као и да негује хришћанску културу сећања.

Свети Архијерејски Синод скреће пажњу на то да је историјски ревизионизам, у нашем случају вишеструко умањивање броја усташких жртава, само део пројектованог свеобухватног, глобалног процеса чији креатори ревидирају и намеравају да униште све вредности људске цивилизације - нацију, породицу, веру у Бога, родитељство, полове, па тако и појам о хришћанским светим мученицима.

Свети Архијерејски Синод указује на то да се у историјском ревизионизму најбрже препознају последице намераване опште сатанске травестије јер се број жртава вишеструко умањује како би представници „врлог новог света“ масовне убице, виновнике геноцида, најпре аболирали, а потом им доцртали ореол хероја, да би им напослетку заменили места са жртвама. Тако у медијским кампањама попут ове актуелне црно постаје бело, са невероватном лакоћом добро и зло мењају места, а лаж се намеће као ултимативна истина.

Свети Архијерејски Синод подсећа на једноставну констатацију да онај ко контролише садашњост контролише и прошлост, док онај ко контролише прошлост контролише и будућност, те најодговорнијим чиниоцима поставља питање: ко заиста у савременој Србији контролише садашњост?

Стога Свети Синод са великим жаљењем указује и на веома трагичну чињеницу да се појединци српског рода и, надамо се, православне вере јавно одричу светих мученика, поричући њихово постојање, живот у верности

Христу Господу, због Кога су они и задобили мученички венац, а Црква Христова у српском народу стекла немерљиви морални и духовни капитал. Свети Архијерејски Синод позива све и сваког на коленопреклону молитву јасеновачким светим мученицима, пострадалим само зато што су били Срби и православни хришћани, а предводнике суштински богохулног ревизионизма позива на покајање и рађање плодова покајања, јавним одрицањем од датих изјава.

У исто време, Свети Архијерејски Синод подсећа на чињеницу да логор смрти Јасеновац јесте био најмасовније губилиште, али и да на територији сателитске нацистичке НДХ готово да није било града или села у којем није било масовних злочина над православним Србима, у којем није почињен *magnum crimen*, геноцид над српским народом, као и над Јеврејима и Ромима. Свети Архијерејски Синод стога истиче да је Јасеновац, са тамошњим манастиром Светог Јована Крститеља, данас изузетно светилиште у нашој Цркви, место молитве, место на коме свети мученици јасеновачки позивају, између осталог, све на покајање и на истинско помирење двају хришћанских народа, православног српског и римокатоличког хрватског.

spc.rs